

De Krim-verhaal

Gert en Hermien

(Allard van Lenthe 2003)

Vergis ik mij wanneer ik zeg, dat ik bijna nooit woedend word? Nu wel, nu word ik woedend op de zanger Gert Timmermans.

Ik zit in de ontvangstruimte van RTV- Oost in Hengelo. Gert Timmermans zit een eindje verderop en vertelt aan zijn tafelgenoten, dat hij niet welkom was op de begrafenis van Hermien. Ik hoor hem zeggen: 'Nee, ik mocht er niet bij zijn van mijn dochters. Blijkbaar heb ik geen recht op verdriet!'

Ik ga naar de parkeerplaats om af te koelen.

Roodkapje

Hermien van der Weide en ik komen uit het veendorp De Krim. Tussen Coevorden en Slagharen.

We zitten op dezelfde lagere school, we zitten zes jaar in de zelfde klas. We zingen elke dag tweestemmig psalmen en gezangen en aan het eind van de derde klas doen we mee met het toneelstukje Roodkapje.

In dat toneelstukje is Hermien Roodkapje. Jantje Gerrits is de wolf en ik ben de boswachter. Als boswachter moet ik aan het eind van het toneelstukje flink aan de bak. Ik moet eerst de buik van de wolf open snijden, dan Roodkapje bevrijden, dan een steen in de buik leggen, de boel dichtnaaien en de wolf naar een sloot slepen en verdrinken.

Woest ben ik.

Wolf Jantje Gerrits houdt zijn arm beschermend voor zijn hoofd. Hij piept: 'Juffrouw, hij doet me pijn!'

Na de lagere school verliezen Hermien en ik elkaar uit het oog. We gaan naar verschillende middelbare scholen.

Ik kijk er daarom van op als ik haar drie jaar later op een zaterdagmiddag op het voetbalveld van De Krimse Boys (DKB) zie.

Wij jongens-van-de-club vragen ons af voor wie zij komt. Ik vraag het haar. 'Ik kom niet voor iemand,' zegt ze. 'Ik kom voor jullie allemaal. Ik ben zangeres, ik wil optreden op de volgende disco-avond in Zaal Horstra!'

'Dat kan!' zeg ik, 'Daar is iedereen voor, tenminste wanneer je niet te duur bent.'

'Voor jou doe ik het voor niks!', zegt ze.

Dat wordt de uitdrukking van de week: voor jou doe ik het voor niks!

Hermien van der Weide zingt op de volgende DKB-discoavond in Zaal Horstra.

Ze zingt, maar ze danst ook. Ook met mij. Ik verman me, ik wil geen held op sokken zijn.

We dansen dicht tegen elkaar aan, ik krijg het er warm van.

Gert en Hermien

Wanneer Hermien met Gert Timmerman in zee gaat, houden wij jongens-van-de-club ons hart vast. Gert Timmermans deugt niet. Hij is 6 jaar ouder dan zij en hij laat een spoor van verlaten geliefdes achter zich.

En ja hoor, Hermien wordt na een paar maanden gedumpte.

Als wraakneming steken wij jongens-van-de-club op de parkeerplaats van Zaal Wehkamp in Slagharen de banden van Gerts' auto lek.

We doen het op een avond, terwijl Gert bij Zaal Wehkamp optreedt en we gebruiken een

priem uit de werkplaats van mijn vader.

Het lukt met moeite. Het lukt met één voorband. Dan nemen we snel de benen.

Een paar maand later is het weer aan tussen Gert en Hermien en nog een paar maand later zijn ze getrouwd.

Ze worden een zeer populair zangduo.

Nu en dan is er nieuws in de roddelbladen: Gert en Hermien gebruiken speed en plegen roofbouw op zichzelf en op elkaar. De dochters Timmerman zeggen in het openbaar dat er bij hen thuis sprake is van incest, geweld en godsdienstwaanzin.

Je wilt het niet weten, maar de media lusten er wel pap van, .

Hermien komt er slecht vanaf. Zij krijgt een hartaanval en zet een punt achter haar zangcarrière. Achter haar zangcarrière en achter haar huwelijk.

Vlak voor haar dood kom ik haar toevallig tegen in een supermarkt in Oldenzaal.

Ik vraag haar of ze nog wel eens denkt aan het toneelstukje van Roodkapje aan het eind van de derde klas in de School met de Bijbel in De Krim.

‘Ja’, zegt ze: ‘Toen ik het zo moeilijk had met Gert, dacht ik wel eens: waar blijft de boswachter?’